

ÖMER B. ABDULAZİZ'İN HUTBESİ

Âlemlerin Rabbine hamdolsun. Salât ve selam âlemlere rahmet olarak gönderilen peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e, onun ehli beytine, sahabesine, tabiîne ve hesap gününe kadar iyilik üzere onlara tabi olanların üzerine olsun.

Peygamberiniz (Hz. Muhammed)'den sonra peygamber yoktur. Ona indirilen kitaptan sonra başka bir kitap yoktur. Dikkat Edin! Allah (c.c)'in helal kıldığı şey kıyamete kadar helaldir.

Ey İnsanlar! Benden gelen bir istek olmadığı halde, "halifelik" göreviyle vazifelendirilmiş bulunuyorum.

Dikkat Ediniz! Ben hüküm koyucu değilim, hükümleri uygulayanım. Ben yeni bir şey çıkarmıyorum, bu dinde olana tabi oluyorum. Allah'a isyan (ın söz konusu olduğu herhangi bir konu) da hiç bir kimseye itaat olunmaz. Ben sizin en hayırlınız da değilim, ama sizin içinizden biriyim. Ancak şu var ki Allah (c.c) bana sizin yükünüzden daha ağır bir sorumluluk yükledi.

Ey İnsanlar! Kim bizimle arkadaşlık yapacaksa, şu beş şeyde bizimle birlikte olsun. Yoksa sakın bize yaklaşmasın.

- 1- İhtiyaçlarını karşılamaya güç yetiremeyen insanların ihtiyaçlarını bize haber vermek.
- 2- Bilmediğimiz doğrularda bize rehberlik etmek.
- 3- Hayır işlerinde bize rehberlik yapma.
- 4- Yanımızda insanların gıybetini yapmama.
- 5- Kendini ilgilendirmeyen konulara girmeyip itiraz etmeme.

Sizlere Allah (ın azabın)'dan korkmanızı tavsiye ederim. Zira her şeyin arkasında, Allah korkusu vardır. Allah korkusundan ötesi yoktur. Ahiretiniz için çalışınız. Her kim ki ahreti için çalışır Allah (c.c) onun dünya işlerine karşı olan ihtiyacını giderir, onu dünyaya muhtaç etmez. İçinizi düzeltirseniz, Allah (c.c) da sizin dışınızı düzeltir. Ölümü çokça anınız. Ağız tadını kaçırın ölüm gelmeden önce hazırlığınızı yapın. Bu ümmet Allah (c.c), Rasulullah (sav) ve Kitabı hakkında ihtilafa düşmedi, ancak dinar ve dirhem (dünyalık menfaat biriktirme) konusunda ihtilaf ettiler. Allah'a yemin ederim ki ben, hiç kimseye hak etmediği bir şeyi veremem, hak eden hiçbir kimseyi de (hakkını almaktan) men edemem.

Ey insanlar! Sizler boş bir gaye uğruna yaratılmadınız, başıboş ta bırakılacak değilsiniz. Sizler için Allah (c.c)’ın aranızdaki meselelerde hüküm vereceği bir gün vardır. Allah (c.c)’ın her şeyi kuşatan rahmetinin (dairesi dışına) çıkan kimse zarara ve hüsrana uğramıştır. O kişi büyüklüğü gökyüzü ve yeryüzü kadar olan cennetten mahrum kalmıştır. Şunu iyi bilin ki yarın (ahirette) güven içinde olacak kimseler, bugün Allah (c.c) tan korkan, çoğu elde etmek için azı, bâki olanı elde etmek için fâni olanı gözden çıkaran kimsedir.

Görmez misiniz ki, sizler helak olanların sulbünde, ölü olanların evlerinde, kalanların yurtlarında idiniz. Dün onlar sizlerle komşu idiler. Bu gün onlar(ın dilleri) sustu!. Sizlerden sonraya kalanlar, onların yerlerini alacaklar. Ta ki yaratılan her şey, yerin ve göğün yegâne vârisi olan Allah’a döndürülünceye kadar devam edecek. Hem sonra sizler; her gün sabah akşam Allah’a gidenleri uğurluyorsunuz. Allah’a olan adağını yerine getiren ve eceli gelen her bir kimseyi rahat bir yaşamdan ve dünya lezzetlerinden sonra bir toprak parçasına defnediyorsunuz. Onları yastıksız ve döşeksiz bir yere bırakıyorsunuz. Sebepler bitti, dostlar ayrıldı, herkes, hayattayken ahiret için sunduğu amellere muhtaç olarak hesabıyla baş başa kaldı. Hepimiz Allah’tan geldik ve Allaha döneceğiz.

Ey İnsanlar! Allaha yemin olsun ki bu sözlerimi sizlere söylerken, sizlerin hiçbirinizin günahları benim günahlarımdan daha çok olduğunu sanmıyorum! Yüce Allah (c.c)’tan benim için de sizler için de bağışlanma diliyorum.

Bize bir ihtiyaç ulaşırsa, imkânımız oranında onu gideririz. Yaşam düzeylerimiz eşit oluncaya kadar sizlerin her birinizin yardımının benimle birlikte olmasını ve yakınlarımla da benimle birlikte olmasını arzularım. Allah’a yemin ederim ki şayet ben bunun dışında rahat bir yaşantı istiyorsam, sebeplerini bildiğim halde, dilim zilleti konuşmuş olur. (Allah’a şükür ki), Allah (c.c) tan O’na itaati gösteren, isyandan sakındıran hakkı aktaran bir kitap ve adaleti anlatan bir sünnet gelmiştir.

Ey insanlar! Bizler çok inatçı bir çağda ve zor bir zamanda, iyilerin kötü sayıldığı, zalimin zulmünü ve isyanını artırdığı bir sabaha uyandık!, bildiklerimizden faydalanamıyor, bilmediklerimizi soramıyoruz. Bize gelecek felaket ve sıkıntıdan da korkmuyoruz.

İnsanlar dört kısımdır. Onlardan birinci gurup; ancak nefislerinin zayıflığı ve imkânsızlıkları nedeniyle yeryüzünde bozgunculuk yapmaktan geri duran kimselerdir.

İkinci gurup; kılıç çeken, adamları sayesinde (kaba kuvvetle) kazanç elde eden, şerri açık kimsedir. Kendini bu işe adanmış, dinini helak etmiştir. Dünyanın kırıntılarını toplamada acele eder. Öfkesi onu yönlendirir ve makam (hırsı) ona bu çalma çırpma işlerini yaptırır. Bu iki gurup insanın kazançlarında hayırlı bir kazanç göremezsin.

Üçüncü grup; dünya ameliyle ahreti istemez de ahiret emeliyle dünyayı talep eder. Adımlayarak yaklaşır, paçalarını sıvar ve aceleyle işe koyulur. Kendine, “güvenilir kişi” süsü vermiştir. (Halbuki), Allahın dinini kendi isyanlarına perde kılmıştır.

Dördüncü grup ise; adeta kendini salıvermiş, dünya mülkü edinmekten kendini geri bırakmıştır. Sebeplere (sarılmaktan) imtina etmiştir. Zaman, onu bir halden başka bir hale salıvermiştir. Kanaatkârlık taslayıp, zahitlik elbisesine bürünerek zahit gibi görünmüştür. Oysaki bu onların ne gittikleri ne de kendilerini feda ettikleri bir yerdir.

Geriye ise; gözlerini (dünyaya) kapayarak, dönecekleri yeri, yatacakları yeri düşünüp, gözlerinden yaş akıtan insanlar kaldı. Bu insanlar da, kendi şerli kişiliğini gizleyen insanla, samimi davetçi kişiler arasında bir yerededirler. Takiyye duygusu onları söndürmüş, zillet onları kaplamıştır. Bıkıncaya kadar nasihat dinlerler de, yine de zilletten, vazgeçmezler. Dünya, gözünüzde selem ağacının yaprağının tortusundan, kırılmış yünden daha küçük olsun. Sizler, sizden önce yaşayanlar(ın halinden) ibret alınız ki, sizden sonra gelenler de sizlerden ibret alsınlar. Dünyayı zemmedilmiş halde bırakınız, sizden daha çok dünyayı arzu edenler bile onu terk ettiler...

Ey İnsanlar! Ölüm, Âdem (a.s)den beri doğup yaşayan herkes için kaçınılmazdır.

Allah’a yemin olsun ki, şayet ben bu sözlerin dışında konuşmak isteseydim elbette bunu yapabilirdim ve bunu becermesini de bilirdim.

Ey İnsanlar! Allah’a itaat edene, itaat etmek vaciptir. Allah’a isyan eden her kim olursa, ona da itaat olmaz. Allah’a itaat ettiğim sürece bana itaat edin, Allah’a isyan edersem bana itaat etmeniz gerekmez. Diyeceklerim bu kadar. Sizler ve kendim için Allah’tan bağışlanma diliyorum, şüphesiz ki o bağışlayan ve merhamet edendir.